Ankru kõisi arutame,
Purju puumi põrutame.

№ 132.

Mis need kõied mind küll kõitsed?
Kõied aga kõitsed koormat kinni;
Mis need ohjad mind küll oitsed?
Ohjad aga oitsid oost teele. { Mis need wõrgud minust wõtsed? Wõrgud wõtsed räimi kinni. Mis need pütsed mind küll püüdsid, Pütsed püüdsid lindu kinni.

№ 133.

Ten naine: Ruuna kaala katkestaja,
2010. Mära wetu wenitaja.
Kubjas: Naise suu kui soo eerine,
Ambad kui Arju wärawad.

Laulud 127-133 on 79 aastase Ants Saarna käest, Käina kih.

№ 134.

Rummust tõi ta musta ruuna,
Alewista alli täku,
Turu päält tuli punase,
Wärava tagant wesi halli. { Akkas oost oidema, Sälu sääri süirama, Pätsu pääd püirama.
Siis hakkas kasja minema.....
Liikust linad, paukust padjad,
Nõtkust nõtke woodi lauad.



№ 135.

2020. Sõõru sõõru sõrme kirja,
Anna piima Arju alli!
Kui ei anna, ega palu,
Unt sööb sind ja poiss sööb mind;
Unt sööb sinda soode pääle,
Poiss sööb minda maade pääle;
Perenaisel kolme kahju:
Kahju lehmast, kahju piimast,
Kahju lehma lüpsijast.

№ 136.

Täna meil süiaks, täna meil jimaks,
2030. Täna meil laudas istutakse,
Tütard kallist kaubeldakse.
Üks pakub palju, teine pakub palju,
Isa pakub eada sõidu ruuna,
Ema pakub eada lüpsi lehma,
Wend pakub wiina mõetusid,
Õde pakub õbe sõrmuksid.
Tõin mina külast kultse luna,
Pühkisin puhtaks pein pinged,
Siis sündis pein pinki tuna.